

Meditace a průpovědi Rudolfa Steinera

Michaelská imaginace

Z Mocností Slunce zrozené, zářící světy milostíobdařující duchové Moci;
Michaela zářivým býti rouchem jste Vy předurčeny myšlením Bohů.
On, posel Kristův, ve Vás značí lidi nesoucí svatou vůli světů;
Vy, jasné bytosti éterických světů, přinášejte Kristovo slovo k člověku.
Tak zjevuje se zvěstovatel Krista očekávajícím, žíznivým duším;
Jim, necht' září Vaše jasné slovo ve světové době duchovního člověka.
Vy, žáci duchovního poznání, přijměte Michaelův moudrý pokyn,
prijměte slovo lásky vůle světové účinně do vrcholných cílů duší.

Průpovědi:

Ranní modlitba dítěte

Zřím-li do Slunce, myslím ducha božího, pohybuji-li rukou, žije ve mně boží duše,
Činím-li krok, putuje ve mně boží vůle.
A když vidím člověka, žije boží duše v něm.
A tak žije také v otci a matce,
Ve zvířeti a květině, ve stromě a kameni.
Nikdy mne nemůže dostihnouti strach,
když myslím....ducha božího,
když žiji....boží duši,
když kráčím.... v boží vůli.

Průpověď při stole před jídlem

Rostliny klíčí v noci země, byliny pučí silou vzduchu, plody zrají mocí Slunce.

Tak klíčí duše ve schráně srdce,
tak pučí moc ducha ve světle světa,
tak zraje síla člověka v záři Boha.
Z ducha vzniklo všechno bytí,
v duchu má kořeny všechen život,
k duchu směřují všechny bytosti.

Večerní modlitba dítěte

Od hlavy až do nohou jsem obraz boží.

Od srdce až do rukou pocit'uji boží dech.

Mluvím-li ústy, poslouchám boží vůli.

Boha když spatřuji v otci a matce, ve všech milých lidech, ve zvířeti a kameni nepocit'uji před ničím strach, jen lásku ke všemu, co mne obklopuje, co jest kolem mne.

Modlitba matky za své dítě

Do Tebe necht' proudí Světlo, které Tě může uchopit!

Provázím jeho paprsky teplem své lásky, myslím svými nejlepšími radostnými myšlenkami na hnutí Tvého srdce:

aby Tě posilovaly

aby Tě nesly

aby Tě zčist'ovaly.

Sbírat bych chtěla z kroků Tvého života svoje radostné myšlenky, aby se připojily k Tvé vůli života, aby ve své síle se našla v celém světě vždy více a více skrze sebe.

K posílení statečného postoje v životě

Pevně stavím se do bytí,
jistě kráčím cestou života,
lásku chovám v bytostném svém jádru,
důvěru pěstuji při všem konání,
naději vtiskuji do všeho myšlení.

Těch pět dalo mně mé bytí, těch pět dovede mne k cíli.

Prosba k Andělu Strážnému (ve vážných chvílích života)

Duchu mé duše, můj ochraňující průvodce,
buď v mém chtění silou srdce,
buď v mém cítění dobrotivostí srdce,
buď v mém myšlení světlem pravdy.

Nemocný se modlí

Ó duchu boží,
naplň mne v mé duši,
mé duši daruj moc síly,
moc síly také mému srdci,
mému srdci, které hledá Tebe,
Tebe hledá v hluboké touze,
v hluboké touze po zdraví,
po zdraví a odvaze k síle,
odvaze k síle, která mými údy proudí,
proudí jako ušlechtilý dar boží,
dar boží od Tebe,

ó duchu boží, ó duchu boží, naplň mne.

Meditace pro ošetřující

Požehnání a pomoc přináší nemocnému každý, když je jeho srdce při ošetřování toho, kdo potřebuje pomoci, prodchnuto obsahem slov:

„Prýšti, krvi, v prýštění působ!

Čilý svale, povzbuzuj zárodky!

Láskyplná péče hřejícího srdce, buď hojícím dechem!“

Když nás osud staví před příležitost, jsme-li správně proniknuti Kristem, který působí z našich srdcí do srdcí druhých lidí a jenž spřádá trpícího a bolesti postiženého člověka s námi, tu máme být schopni spojit vlastní cítění s bolestí, která žije v druhém. Proto usilujeme posílit ve svých duších naznačené smýšlení slovy, která si, pokud možno často, promlouváme v myšlenkách, přičemž se v první řadě meditace obracíme ke svým bližním:

Dokud cítíš bolest, která mne mívá, není poznán Kristus působící v bytí světa. Neb slabým jen zůstává duch, když cítí bolest jedině ve vlastním těle.